Piotr Lemanczyk - Naha People (2009)

1 Morning 7:22 2 Like A Meadow 7:55 3 Naha People 9:46 4 Lobster Baby 5:48 5 Home Pictures 6:27 6 One The Inner 7:03 7 From Alberta 7:18 Bass – Piotr Lemańczyk Drums – Kazimierz Jonkisz Tenor Saxophone – Maciej Sikała Trumpet – Tim Hagans Vibraphone – Dominik Bukowski

Too few people in Poland noticed and appreciated this album as it deserved. In my opinion however this was not only one of the best jazz recordings last year but also one of the most intriguing over last couple of years. Moreover I honestly cannot recall anyone in Poland playing on trumpet (Tomasz Stańko apart of course) on a level Tim Hagans is playing on this CD. Speaking shortly this is item that every jazz lover shall definitely inspect more carefully and listen many times over.

Certainly mainstream jazz but it has all charm of modern jazz as it is forward thinking, complex and infinitely refined. All musicians involved in this project play simply masterfully. Tim Hagans who is one of the best trumpet players on this planet shows that his artistic potential is simply limitless. His trumpet weavers and meanders as butterfly on a spring meadow in full blossom. Piotr Lemańczyk bass is rock solid and deep as some far away storm on the edge of dream and reality. He is assisted by fantastic young vibraphonist Dominik Bukowski whose strokes are as light as first raindrops on freshly opened flowers in the morning. Nor worse is veteran drummer Kazimierz Jonkisz whose intricate play reminds me of sun beams hide-and-seek game with shadows in some old and mysterious forest. On tunes 1,6,7 excellent saxophonist Maciej Sikała appears his presence subtle and unobtrusive as moon waning in morning light. Finally, I would like to notice very high level of recording and mastering of the sound for which Michał Mielnik and Tomek Cybula were responsible.

All compositions are by Piotr Lemańczyk and are very good but if I was to find some fault in this

magnificent project I would say that tempos of tunes might be a bit more diversified. But apart from this minor objection I find this album very rewarding and cannot but listen to it over and over again. Fantastic music! ---Maciej Nowotny, polish-jazz.blogspot.com

„Naha People” jest czwartym autorskim projektem kontrabasisty Piotra Lemańczyka. Co więcej projektem, do nagrania którego lider zaprosił zupełnie wyjątkowego gościa, jest nim Tim Hagans – jeden z najbardziej cenionych i zapracowanych trębaczy amerykańskiej sceny, a w Polsce artysta, o którym raczej zbyt często się nie mówi, ani nie pisze. Nie zmienia to faktu jednak, że Hagans to marka uznana przez tak słynnych liderów jak Joe Lovano, Bob Belden czy Maria Schneider, że wymienię zaledwie kilka z długiej listy nazwisk.

Na początku 2009 roku Lemańczyk wraż z Hagansem dali kilka koncertów w Polsce, zatem była już okazja zapoznać się z muzyką proponowaną przez lidera i jego gościa. Teraz czas na płytę, będącą efektem studyjnej sesji z marca 2009.

„Naha People” wypełniona jest w całości kompozycjami Lemańczyka, którym i na tym polu sprawdza się znakomicie. Mamy tu jazz środka. Tak najogólniej wypada sklasyfikować zawartość tej płyty. Mainstream to jednak ze wszech miar nowoczesny, z jednej strony respektujący, ale nie w pozycji klęczącej tradycję, z drugiej nasycony tym co we pochodzi z dnia dzisiejszego. Jedni powiedzą, że takich płyt jest wiele, może nawet zbyt wiele i nieszczególnie się od siebie różnią. Prawda to bezwzględnie, ale tylko pierwsza część konstatacji. W obrębie mainstreamu artystyczne propozycje się różnią i to bardzo. I przy całej złożoności tej dziedziny i niezwykłego wyedukowania jej przedstawicieli w dalszym ciągu kluczową pozostaje umiejętność uwolnienia swojej muzyki od rutyny i bezdusznego zawodowstwa. Piotrowi Lemańczykowi się to udaje zarówno za sprawą napisanych przez niego utworów, jak i ze względu na jej wykonanie. Słowem wciąż aktualna pozostaje sprawa umiejętności sprawienia, że słuchacz artyście zawierzy. Jeśli tak jest, to jest też świetna muzyka niezależnie w jakim jest stylu czy konwencji. I nie trzeba wówczas wcale nadmieniać, że sekcja gra z rozmachem i precyzją, a zaproszony gość dostarcza mistrzowskich improwizacji. ---Maciej Karłowski, jazzarium.pl

download (mp3 @320 kbs):

yandex mediafire ulozto gett bayfiles

back